XXXV.

Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.

Toen de bisschop van Bremen vernam, welke streek Uilenspiegel met de melkvrouwen had uitgehaald, verlangde hij vurig eens nader kennis te maken met dien onverbeterlijken grappenmaker, waarover zulke wondere dingen verteld werden. Tijl kwam dus een tijdje bij den hoogen geestelijke in dienst, leidde een heerlijk leven en bracht af en toe zijn heer aan 't lachen met fijne moppen en avontuurlijke verhalen, die hij bij elke gelegenheid wist op te disschen. Ten slotte begon Uilenspiegel dat echter alweer vervelend te vinden en op een schoonen dag vertelde hij den bisschop, dat hij zijn leven wilde beteren en in een klooster gaan, om aldus het kwaad dat hij gesticht had toch nog een beetje goed te maken.

De geestelijke nam het niet ernstig op, maar Tijl deed alsof hij werkelijk reeds heelemaal veranderd was. Op zekeren dag zag hij op het marktplein een vrouw zitten, die allerhande aardewerk verkocht, dat ze op den grond had uitgestald. Tijl ging naar het mensch toe en maakte met haar een geheime afspraak. Hij zou met den bisschop naar haar koopwaar komen kijken en dan moest zij, wanneer hij haar zeer boos aankeek, al haar potten en pannen aan gruis slaan. Als schadevergoeding betaalde hij dadelijk twintig gulden.

De koopvrouw vond dit natuurlijk uitstekend en nu ging Tijl den bisschop opzoeken en vroeg:

— Eerwaarde heer, acht u het mogelijk, iemand door de macht van de oogen te dwingen tot de een of andere onzinnige daad?

De bisschop begreep hem eerst niet goed en Tijl moest

Daar greep de pottenverkoopster een dikken knuppel en sloeg in een ommezien heel haar voorraad aan gruis..

zijn vraag nog eens herhalen.

Toen antwoordde de geestelijke:

— Neen, Tijl-jongen, dat acht ik uitgesloten.

— Welnu, Eerwaarde, vervolgde Uilenspiegel, op de markt zit een koopvrouw met een boel aardewerk en nu wil ik om alles wat ge wilt wedden, dat het mensch, zonder eenig woord van mijnentwege, zal opstaan om heel haar rommel aan scherven te slaan.

— Dat zou ik wel eens willen zien, zei de bisschop, ongeloovig, en hij wilde er dadelijk dertig gulden onder verwedden, dat de vrouw het niet doen zou.

Aldus kwamen ze overeen, begaven zich naar het marktplein en plaatsten zich op geringen afstand van de koopvrouw. Dadelijk maakte Tijl allerlei potsierlijke grimassen, alsof hij het mensch betooveren wilde. Deze verroerde echter geen vin en de bisschop begon er al plezier in te krijgen. Plots echter sperde Tijl op vervaarlijke wijze de oogen open, fronste de wenkbrauwen en daar greep de pottenverkoopster een dikken knuppel en sloeg in een ommezien heel haar voorraad aan gruis.

De bisschop moest er zelf om lachen, maar begreep toch, dat daar wat anders achter schuilde dan de macht van Tijl's oogen. Wel betaalde hij de dertig gulden uit, maar wilde daarna ook weten, hoe de vork precies aan den steel zat.

Tijl sprak:

— Het is voldoende, Eerwaarde, dat men een kleine aftrekking kan maken. Als men om dertig gulden wedt en men heeft twintig gulden besteed om een arme vrouw te bewegen haar rommel kort en klein te slaan, dan geeft dertig min twintig nog altijd een batig saldo van tien gulden, begrijpt u?

Dat begreep de bisschop natuurlijk, maar hij gaf Tijl toch te verstaan, dat het nu werkelijk tijd werd, dat hij zijn intrek in een klooster nam.

Uilenspiegel antwoordde echter, dat hij zulks voorloopig niet meer van plan was en hij vooreerst nog een beetje van het leven wilde genieten. En hij nam dus afscheid van den braven bisschop en trok opnieuw de wijde wereld in.

Tijl Uilenspiegel

door E. Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

		Blz.
1.	Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . .	5
2.	Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . .	6
3.	Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen.	8
4.	Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . .	9
5.	Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6.	Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog deerlijk geslagen werd	13
7.	Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8.	Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen ; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9.	Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10.	Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11.	Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12.	Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13.	Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14.	Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . .	29
15.	Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16.	Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17.	Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18.	Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadellijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19.	Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. .	42
20.	Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

Blz.

21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen. 47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at 49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg 52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf ; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste 55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide 57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen 61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien. 63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren. . 67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf . . . 69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen. 71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan 73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte. 75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam. 78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten 81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg. 82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde 84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier 89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf. 91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld. 96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen 98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte 100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd 102

Drukkerij De Vos-Van Kleef (P. V. B. A.), Antwerpen.

Toelating Nr 4730.